

Становище

ОТ

проф. д-р Борис Кирилов Сергинов

за кандидатурата за научна и образователна степен
„ДОКТОР“ в област на висше образование 8. Изкуства,
професионално направление 8.2. Изобразително изкуство.
Национална художествена академия, гр.София
на Галина Христова Димитрова-Димова

и документите представени за присъждане на научна степен
„ДОКТОР“ и научен труд на тема: „Нови форми на изкуство в
публично пространство в България в периода 2000 – 2018 г.“

1. Актуалност и значимост на научния труд
представен за присъждане на научна и
образователна степен „ДОКТОР“

Тема на предложението за рецензиране на научен труд и
издание е „Нови форми на изкуство в публично
пространство в България в периода 2000 – 2018 г.“.
Този текст проследява процесите на интегриране на
съвременните артистични практики, които се случват
извън утилитарните пространства като се стремят да
ангажират публиките със социални, политически,
екологични и други проблеми използвайки средства на
концептуалните и съвременни методи и практики на
работа. Новите форми на изкуството преминават през
влиянието на концептуалните и технологични
усъвършенствания, употребени в създаването на такъв
вид произведения. Както сама Галина Христова

Димитрова-Димова пише: „Фокусът на дисертацията е насочен към артистични практики, които се случват извън традиционните изложбени пространства с ясното съзнание и намерение да срещнат по-широка и непредубедена публика за да предизвикат реакция, или промяна в обществените нагласи. Те са обикновено временни по своя характер, т.нар. намеси в публично пространство, които варират жанрово между акции и инсталации. Общото между тях е, че интерпретират социални и политически теми и отправят призив или послание, често критични към даден проблем на съвременното общество. Това, което ги отличава от други форми на изкуство в публично пространство, като изкуството, създадено за конкретно място, е че се занимават не толкова с мястото, а с хората и търсят ангажиране на публиката“. Обхващайки настоящия съвременен исторически период, трудът отразява различни фундаментални тенденции, основни естетически концепции и представя интересни и подходящи примери. Научните търсения на Галина Христова Димитрова-Димова са инспирирани и от различните експериментални похвати използвани за създаването на съвременно произведение на изкуството. Този научен и творчески подход спомага за конкретното изследване на художествена еволюция на новите визуални изкуства и творчеството в областта на съвременното, като мултидисциплинарно социално и политическо изкуство ангажиращо публиките в своите „ролеви игри“. Основната гледна точка тук е на творецът – изкуствовед – учен – експериментатор,

осъществяващ представяне – демонстрация на еволюцията на новите форми на изкуство в съвременната епохата съотнесено към обществено икономическите промени, на техническото и технологично развитие, на общите процеси на модернизация в еволюцията на социалния и културен живот в наши дни.

2. Предложени за становище документация и изследвания

Представените документация и изследвания ясно очертават общата картина на изследователските търсения на Галина Христова Димитрова-Димова, като открояват интересите ѝ към различни съвременни и експериментални, нови форми на изкуство.

Галина Христова Димитрова-Димова въз основа на очертания творчески подход, блестящо представя своите концептуални и иновативни проучвания, прояви, резултати и изследвания. В нейната работа доминира творческото, експерименталното и теоретичното начало, погледът и преценката на практика и теоретика на изобразителното изкуство, стремящ се към обогатяване на теорията и практиката на изкуството с различни съвременни гледни точки и задълбочаване в изследването на различните възможности на съвременните нови форми изкуство в градска среда. Това е огромен принос на представените писмени документи.

3. Основни приноси на дисертационния труд

Приносите на тази дисертация са в събирането на информация за тази специфична артистична практика, която заради ефимерния си характер лесно може да бъде забравена и нейното присъствие в историята на изкуството поставено в риск. Авторът обединява разгледаните проекти в една тенденция и прави тяхната изява по-видима и разбираема в контекста на художествената сцена в България. Това идва в отговор на мнението, споделено от представители на художествените среди, че тези проекти са разхвърляни единични изяви, докато тук те са сведени в една тенденция.

В центъра на изследването стои разглеждането на конкретни примери (case studies) от художествената сцена в България в периода 2000-2018 г., които представят и контекстуализират художествената намеса в обществена среда като критична форма на изкуството. Посочените примери не изчерпват изявите на тази тенденция, а са избрани така, че да дадат представа за различните форми, подходи и намерения на художниците, работещи през първите десетилетия на XXI в. в България. Акцент при анализа им е поставен върху избраната от художника форма за въвличане на участието на публиката и ефекта от реализирания проект в обществена среда.

Надявам се всичко това да даде по-добро разбиране на мотивите, намеренията, контекста и въздействието на тези творби. Дано да допринесе и за по-доброто им

оценяване от професионалисти и широка публика. Вярвам, че направеното изследване предоставя достатъчно информация за бъдещи изследователски проекти и тези, които ще допринесат за по-доброто познание и позициониране на този род художествени практики.

Докторантският труд върху новите форми на изкуство в градска среда от подобна гледна точка не са правени досега в рамките на Българската академична и университетска общност и са рядкост и изключение дори в чуждестранната академична среда. В представянето на интердисциплинарен поглед върху избраната проблематика се състои един от основните, важни моменти, които настоящата работа успява отлично да осветли.

В този смисъл научната дейност на кандидата се базира, както констатирахме по-горе, върху един синкретичен подход към проблематиката, като според мен съчетава творчески, практически, културологични, философски и други гледни точки и методи.

Работата по докторантския труд показва, че подхода и научноизследователския, и творчески метод са основателни и спомагат за решаването и постигането на целите и задачите, които си поставя представения труд.

Работата на Галина Христова Димитрова-Димова обогатява с понятия и методи разбирането за новото изкуство в градска среда, разглеждайки го в творчески, научен и практически план. Както представя отлично една сложна и мултидисциплинарна проблематика.

Заклучение :

Оценявам научните и творчески качества и приноси на дисертационния труд, изследователската и практическа работа на Галина Христова Димитрова-Димова, нейната обществена, социална, научна и творческа значимост, личния принос на автора и практическата полезност и актуалност на представените творби, и предлагам на уважаемите членове на научното жури да дадат съгласието си за присъждането на научна и образователна степен „ДОКТОР“ на Галина Христова Димитрова-Димова

16.03.2020 г.
гр. София

Становище
проф. д-р Борис Сергинов